

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Cultura și disciplina clerului.

Progresul umanității este o luptă nesfârșită, pentru realizarea unor forme superioare de viață. Lupta omenirii în cursul istoriei a fost inspirată de diferite motive. Factorul religios, național, economic din diferitele etape ale evoluției rând pe rând au fructificat sforțările umane spre ideal. Cea mai superioară formă de luptă este fără 'ndoilă, lupta pentru cultură. Ce este cultura? Este o spiritualitate superioară, realizată în viață. „Cultura, însemnează o concepție etică și estetică, o atitudine etică și estetică în fața vieții“. (Prof. Dr. Gr. Cristescu.) Purtătorii acestui spiritualism în sânul omenirii sunt factorii de cultură și în speță preoții. Preotul prin activitatea sa de spiritualizare pune omenimea, în vecinătate cu divinitatea. Transfigurează accidentalul și reintegrează particularul în universal omenescul și trecătorul în eternul divin.

Ca preotul să poată spiritualiza masele, însuși trebuie să fie om spiritual. Nu există ceva mai hidos, decât un factor cultural, în speță preotul lipsit însuși de cultură. Este ca un discurs fără senz, sau ca o muzică, fără armonie. Unui asemenea factor i-se impută mereu „Doctore vindecă-te pe tine, însuși!“ Lucrarea unui asemenea preot rămâne sterilă, lipsită de efectele harului sfințitor.

Cultură însemnează încă armonie cu Divinitatea, cu tine însuși și cu mediul ambiant. Preotul lipsit de astfel de armonie, rămâne o simplă caricatură. Fiecare vorbă, gest, atitudine ne demonstrează evident cultura sau ne tradează insuficiența culturii. Este deci foarte necesar să ne căștigăm această armonie, ca o

condiție primordială a înălțării individuale și a masselor.

Disciplina este o noțiune corelativă a culturii. Putem afirma chiar, că isvorește din cultură. Disciplina este supunerea pornirilor inferioare, patimi, pasiuni unor motive superioare etice și estetice. Omul disciplinat în mod necesar dă dovadă de cultură. Cel nedisciplinat este un primitiv condus de sensuri, de eul inferior. Preoțimea este „Militia Christi“. Baza progresului nostru duhovnicesc este deci: cultura și disciplina. Fără aceste elemente, isbândă nu poate exista. Cea mai sublimă pildă ne-o dă Mântuitorul nostru Iisus Hristos. În timpul sfintelor patimi, în fața regelui Irod, a luat cea mai etică și estetică atitudine. Batjocurilor și ridiculizării n'a răspuns. Tăcerea Mântuitorului, a fost eternul răspuns dat vrăjmașilor. Loviturile și bătăile primite pe nedrept în pretoriu și în drum spre Golgota, le-a suferit cu divină resignațiune. Ce s'ar fi ales de opera mântuirii, dacă Mântuitorul Hristos, răspundea la fel, atacurilor și injuriilor oamenilor păcătoși? Prin atitudinea sa sublimă a învins. Dușmanii au pierit, dar opera mântuirii a rămas.

Am avut prilej să asist la nenumărate conferințe și conveniri preoțești. Am ascultat multe discursuri luminate, dar am fost și martorul unor scene aranjate de unii frați preoți, cari m'au uimit prin atitudinea și dicțiunea lor anticulturală. Este foarte adevărat, că ne luptăm preoții cu eno me greutăți, fiind ne'ndreptățiți de societate și de puternicii zilei. Lupta ce trebuie să o ducem pentru desrobirea noastră materială și spirituală, să fie însă adecvată caracterului nostru și demnă. Suspiciunile și bârfelile debitate adeseori cu pasiune și în necunoștință de cauză, la adresa conducerii ecleziastice, să o înlocuim cu metoda

creștină a cercetării relelor inerente tuturor lucrurilor omenești și delăturarea lor cu mijloace creștine — culturale. Superioritatea bisericească trebuie să țină cont de subalterni și justele lor revendicări, dar și subalternii au datoria să-și cunoască situația și îndatorirea, comportându-se cu tot respectul și devotamentul. Duhul criticismului negativist și mai ales al rebelunii n'are ce căuta în rândurile noastre. Ambițiunile mărunte omenești, ranchiunile cronice ale unor pasiuni nesatisfăcute, n'au ce căuta în discuția problemelor de interes general bisericesc. Th. Carlyle recomandă „muncă, tăcere și sinceritate,” pentru cei ce vor să izbutească în viață. Nouă ne trebuie cultură și disciplină. În lupta sublimă de spiritualizare, noi preoții să ne solidarizăm, cei mici cu cei mari, jertfindu-ne unul pentru toți! și toți pentru unul!

Prot. Ștefan R. Lungu.

Predică

pentru Duminica a XIX. după Rusalii

de Pr. Horia Vișoiu.

Iubiți credincioși!

Multe și folositoare sunt învățăturile ce isvoresc din glasul sfințelor evanghelii! În fiecare Duminică și sărbătoare creștinul adevărat poate să-și alimenteze sufletul cu mierea dulce a învățăturilor mântuitoare. Iată că și astăzi același bun Mântuitor al sufletelor noastre ne vorbește prin Sfânta evangheliie îndemnându-ne a păzi și a ne însuși de cea mai mare poruncă a Dumnezeui: iubirea aproapelui nostru. Nici o datorie nu ni se predică atât de des în Sfințele Evanghelii ca iubirea aproapelui. Precum pasărea numai cu ajutorul celor două aripi se depărtează ridicându-se în văzduh, așa și omul numai prin două virtuți este în stare a se ridica către cer. De aceea Mântuitorul în Sfânta evangheliie de astăzi îndeamnă oamenii a păzi și a împlini două virtuți. Și aceste două virtuți sunt iubirea aproapelui și milostenia creștină. Omenirea înainte de venirea Mântuitorului fiind lipsită de lumina învățăturii lui Hristos, nu cunoștea calea cea adevărată spre mântuire. Și blândul Isus s'a coborât pre pământ, și prin jertfa vieții sale a mântuit omenirea, dând cel mai frumos exemplu de iubire, punând în inimile noastre dragostea aproapelui. Dar oare cum putem împlini porunca dragostei? Odihoară un legiuitor evreu a întrebat pe Mântuitorul „Doamne cine este aproape?” (Luca X. 29). Tot astfel și o parte din lumea de azi a rămas lipsită de cunoașterea aproapelui. Drept aceea iubiții mei încerc și eu azi să răspund

celor ce nu și cunosc pe aproapele lor, și vă rog să mă ascultați cu luare aminte.

Iubiților creștini!

Să fie oare cerșetorul aproapele nostru, căruia îi aruncăm din mână câțiva bani, sau dușmanul pe care-l urâm, sau strelnul pe care nu-l cunoaștem. Sau făcătorul de rele? Aceste sunt întrebările ce frământă mintea multora, în căutarea vre'unui răspuns. Și ce ușor este răspunsul. Mântuitorul a răspuns atât de înțelegător acestor întrebări prin pilda despre cel căzut între tâlhari. Omul cu care ajungem în atingere și îl putem fi de folos, este aproapele nostru. Dragostea către tot omul trebuie s'o nutrim cu îngrijire în adâncul sufletului nostru. Și această dragoste o putem noi dovedi prin faptele noastre. Un turist fiind în vârful munților, fu cuprins de somn din cauza oboseții și se culcă în zăpadă. Atunci observă în zăpadă pe un alt turist care aproape înțepenise de ger. Imediat începu să-l fricționeze cu zăpadă, și-l scapă dela moarte. Astfel îi trecu somnul și plecă împreună cu celălalt mai departe. Iată cum iubirea poartă în sine și răsplata căci dacă el nu vedea pe celălalt turist în zăpadă aproape înghețat, el culcându-se ar fi murit desigur cuprins de ger.

Deci iubindu-ne unii pe alții după porunca Mântuitorului Isus vom dobândi adevărata fericire atât pe pământ cât și în ceruri. *Să nu lăsăm ca focul dragostei să-și piarză flăcările sale, căci frigul și înghețul păcatelor ne va nimici.* Cu durere trebuie să spunem că azi nu ne iubim unul pe altul, ne uităm cu ochi lacomi la averile vecinului și nu încapem unul de altul. Creștinii de azi în loc să asculte glasul preoților, urgisesc biserica, nu o cercetează, trăind în nămolul păcatelor. Dar trebuie să ne întoarcem de pe această cale a păcatelor. Să ajutăm pe cel lipsit, căci Dumnezeu va răsplăti faptele noastre. „Fiți milostivi precum și părintele vostru din ceruri milostiv este” aceste cuvinte să le înrădăcinăm în suflete și să le trambucăm dela un capăt la altul al țării, căci numai prin iubire și milostenie putem îndulci amarul vieții noastre.

Să ne îmbrăcăm deci iubiților în halna învățăturilor creștine, aducându-ne aminte de faptele minunate ale Domnului Hristos, căruia i-s'a făcut milă de suferințele omenirei, milostivindu-se spre noi. Să fim și noi milostivi cu cei lipsiți loviți de dureri și chinuri, pentru ca Tatăl ceresc să ne facă părtași de fericirea vremelnică aici pe pământ și de cea veșnică în ceruri, pe care cu toții o dorim. Amin.

Puterea și hărnicia albinei.

Ștuta-ți, că o albină umblă pe zi cam pe la 7000 de flori, ca să strângă sucii cel dulce? Pentru un chilogram de miere o albină trebuie să colinde pe la aproape 8 milioane flori. Ea poate căra deodată atâta suc cât cântărește trupul ei.

Alesul lui Dumnezeu

Inchinată ciobanului Petrance Lupu
din Maglavitul Doljului.

*Ție Doamne-Ți mulțămim
Și spre Tine acum privim,
Că tu ai căutat spre noi,
Scăpându ne din nevoi
Și din moartea sufletească,
Ca toți fiii să vestească
Minunea ce ai săvârșit,
La locul sfânt Maglavit!
Alegând pre Petre Lupu,
Om de rând și cioban simplu,
„Vas ales“ Tu l ai făcut,
Rămânând neîntrecut
De ceilalți muritori,
Și de frații săi păstori,
In credința strămoșească
In vestirea omenească,
A poruncilor divine,
A tot ce e sfânt și bine,
Prețios și creștinesc,
La tot neamul omenesc.
Alegând deci vin la Tine
Până și din țări străine,
Să Te vadă să Te audă,
Dela Tin'să dobândească
Întărire sufletească
Și vindecare trupească.
Ceata multor oropsiți
Și de soarte crunt loviți,
Se grăbește pe 'ntrecute
Rugăciunea-Ți să-i ajute,
Cu Tatăl să se împace,
Sufletul să și-l descărce
De tovara de păcate
Și de a lor răutate.
Câștigându-și alinare
Vindecare și iertare:
Orbi, șchopi, uscați
Surzi și muți
De demoni cumplit ținuți
S'au reîntors vindecați
De o lume admirați!
Ajută-ne Doamne Sfinte,
Ca deacum înainte,
Să putem și noi vedea,
Preamărit minunea Ta!
Locul stânt să ne 'nchinăm,
Iertare să câștigăm,
Fiii Tăi iubii să fim,
Cu toți să ne mântuim;
In veci să Te preamărim. Amin.*

Lucian Lungu preot.

Programul festivităților dela Caransebeș.

Sâmbătă în 5 Octombrie 1935.

Orele 13.43. Primirea în gară a Prea Sfinților Ierarhi, a membrilor Consiliului general al F. O. R.-ului, Asociației clerului Andrei Șaguna și Asociației învățătorilor din Banat.

Orele 16. Inchinare la mormintele Ierarhilor Ioan Popasu, Nicolae Popea și Filaret Musta.

Orele 17. Ședința Consiliului general al F. O. R.-ului în sala Primăriei orașului.

Orele 19. Slujba privityhierii și mărturisirea membrilor cari se vor împărtași a doua zi.

Duminică în 6 Octombrie 1935.

Orele 8. Sf. Liturghie celebrată de Inalt Prea Sfințul mitropolit Nicolae, înconjurat de Prea Sfinții episcopi și arhieriei prezente. Chemarea Duhului sfânt.

Orele 10. Procesiune religioasă dela Catedrală în piața Uarilor. Sfințirea monumentului Ioan Popasu și cuvântările ocazionale.

Orele 11.30. Inaugurarea Internatului liceului Traian Doda.

Orele 12. Deschiderea Congresului general al F. O. R.-ului, în sala cinematografului Luna.

Orele 13.30. Masă frățească în restaurantul „Pomul verde“.

Orele 16. Ședința festivă de deschidere a Asociației clerului „Andrei Șaguna“ și cea a Asociației învățătorilor din Banat în salele festive ale liceului Traian Doda și școlii normale Ioan Popasu.

Orele 19. Slujba vecerniei. Concertul religios dat de „Corul catedral“ și „Societatea română de cântări“ din Caransebeș. Conferința ținută de dl. profesor universitar Mihail Manolescu cu subiectul: „Ortodoxia și ideea națională“.

Luni în 7 Octombrie 1935.

Orele 8. Sfințirea crucii dela mormântul arhieriei Filaret Musta.

Orele 9. Inaugurarea și vizitarea Muzeului eparhial.

Orele 10. Ședințele administrative ale F. O. R.-ului Asociației clerului și Asociației învățătorilor.

Orele 14. Plecarea membrilor la Băile-Erculane.

Pentru încadrarea cererilor clerului se vor adresa părintelui diacon Teodor Roșca, cele ale corpului didactic d-lui subvizor școlar Pavel Jumanca, iar cele ale celorlalți participanți Primăriei orașului Caransebeș. Locurile la masa frățească le rezervă dl. Teodor Dragomir secretarul gen. al primăriei. Iar toate celelalte informațiuni le dă dl. consilier eparhial Nicolae Cornean, secretarul F. O. R.-ului eparhial la biroul Consiliului eparhial.

În cursul festivităților va funcționa un serviciu de

informațiunii și de plasare în gara Caransebeș pus sub conducerea d-lor *George Neamțu*, directorul școlii normale și *Dr. Liviu Grozavescu* secretar la primărie. Transportul dela gară în oraș și invers îl va deservi dl. *Dumitru Boica*, șeful poliției.

Consiliul eparhial al F. O. R. ului

Pentru sf. biserică din Vața de jos.

În cursul verii acestui an s'a inițiat o colecție particulară, pentru a se putea procura un rând de ornate pentru biserică numită, dintr'o comună cu caracter de localitate balneară, deci cercetată și de altă lume.

La apelul făcut au răspuns următorii: familia *Dr. Gh. Cinhandu*, Arad 1000 Lei; *Dr. Gh. Drăgan*, directorul prefecturii, Deva, 100 L; d-na prof. *H. Arjoca*, Arad 500 L; d-na *Tanță Turucu*, Vața de jos 200 L; *Amos Turucu*, notar 300 L, *Petru E. Papp* protopop Beluș 300. *Andrei Coza*, Vața de jos 100 L; *Bodlicu Alexandru*, inv. în retr. Vața de jos 250 L; d-na *Sofia Bodlic* 250 L; familia *Gurban*, Vața de jos 500 L; *Dr. Bercsényi* 20 L; *Bodlic Nicolae*, primar 100 L; *Bechart Ștefan* 100 L; *Ioan Bercovici*, elev, București, 100 L; d-na soția lui *Polgár Ladislau* 100 L; *George Indrei* 100 L; *Mihai Pecs* 100 L; *Dalfi Andor* 100 L; *Dalfi Iosif* 100 L; familia *Adam*, Vața de jos 100 L; *Bogdan Petru*, Vața de jos 200; *Dr. Sabina Rîșcuța*, medic, Baia de Criș 100 L; *Rondoleanu Aurel*, șeful gării Vața de jos 200 L; d-na *Hortensia D. Drincu*, Arad 200 L; d-na *Augusta Colarov n. Rubenescu*, Arad, 100 L; *Aurel Leuca*, funcț. Vața de jos 100 L; d-na *Elena Leuca*, Vața de jos 100 L; *Micluța Leontin*, preot, Rîșcuța 50 L; *Petru Incicău*, inv.-dir. Baia de Criș, 20 L; *Ioan Dimbu*, restaurator, Vața de jos 20 L; *Susan Aurel*, măcelar Brad 40 L; *Ursulescu*, notar, Târnova 100 L; *Golea N. 10 L*. În total s'au adunat 5760 Lei, pentru care ajutor mulțumește tuturor dăruitorilor

Comunitatea ort. română din Vața de jos.

„Astra” la Satu Mare.

Adunarea generală a Asociației pentru cultura poporului român: „Astra” și-a ținut în anul acesta adunarea generală la Satu-Mare, o localitate unde maghiarizarea poporului român începuse să facă progrese, cu deosebire înainte de război pentru întregire, când biserică fraților unieți s'a aruncat cutot în brațele catolicilor.

În capela ortodoxă s'a ținut chemarea sf. *Duh de P. S. Sa Athlereul Magier*, care a rostit o predică frumoasă și în numele Bisericii ortodoxe aduce elogiul „Astrei”, care mână în mână cu Biserica românească a contribuit la cultivarea și luminarea poporului nostru.

Adunarea, condusă de prezidentul *Iuliu Moldovan*, a durat în zilele de 14 și 15 Sept. a. c. și a fost bine cercetată de intelectuali și țărâtime. Toți oratorii vrednici reprezentanți ai diferitelor instituții, cari toți au accentuat rolul important al Bisericii și Școlii românești, în educația poporului nostru.

Creștinul drept credincios se poate mântui numai prin Bis. Ortodoxă.

(Urmare)

Învîndu-se neînțelegeri între Patriarhul Romei și cel din Răsărit, pentru că cel din Roma dorea supremația în biserică, biserică se desbină la 1054. Bazat pe aceea că este drept urmaș a lui Petru, care ar fi fost primul episcop al Romei, căruia Mântuitorul i-ar fi dat înălțate între Apostoli, prin cuvintele: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserică mea.” Prin urmare, el fiind urmaș al acestuia este cap al bisericii.

Aceasta însă, nu a putut fi acceptată de Sf. Părinți, căci era contra cuvintelor Sf. Scripturi, deci privea credința, care nu se poate schimba după plac. Pentru a se ajunge la împăcare i s'a dat înălțate în ceea ce privește forma exterioară: când erau toți patriarhii la un loc, patriarhul Romei ocupa locul prim, al doilea cel din Constantinopol etc., dar nu în ceea ce privește darurile duhovnicești.

Mântuitorul, nici decum nu a așezat biserică pe Petru, căci atunci, odată cu Petru s'ar fi distrus și biserică, iar biserică nu are cap văzut, căci biserică este una și unul este capul ei — Mântuitorul. Iar aceste cuvinte nu se explică așa cum ei le explică: Piatra despre care e vorba aici nu este Petru, ci credința lui și a celorlalți Apostoli. Din cauză că nu s'au putut înțelege, căci Patriarhul Romei dorea cu orice preț, mărirea și supremația în biserică, biserică se desbină în două: Biserica de Răsărit, cu cele 4 Patriarhii și cari au păstrat și pe mai departe învățătura și credința așa cum a lăsat-o Mântuitorul, și Biserica de Apus, care și avea ca și cap văzut pe Papa din Roma. În orgoliul său, pentru că să se deosebească și mai mult de biserică din Răsărit, în decursul timpului, bazat pe cuvintele mai sus citate considerându-se ca și reprezentatul lui Dumnezeu pe pământ, introduce învățături noi în biserică, cărora le caută apoi temelii în Sf. Scriptură. Așa a introdus „purgatoriul” un foc material care ar exista — după el — între iad și rai, și care ar avea menirea de a curăța sufletele de ultimele păcate.

Aceasta, nu poate fi adevărat. Dovadă avem în parabola cu bogatul nemilos și săracul Lazăr, când Avraam spune bogatului: „O prăpastie mare este

între noi și voi, așa că e cu neputință cuiva să treacă de la noi la voi, ori de la voi la noi."

Apoi o minte sănătoasă poate să judece că ceva imaterial cum este sufletul, nu poate fi curățit într'un foc material. Prin urmare ei greșesc.

Apoi purcederea Duhului Sfânt și de la Fiul „Filloque”, a fost introdus în simbolul credinței, interpretând greșit cuvintele Mântuitorului, când a spus Sf. Apostoli, la înălțarea la cer, zicându-le: „Vă voi trimite vouă mângăietor, pe Duhul Sfânt, carele de la Tatăl purcede”. Prin urmare ei confundă două noțiuni bine distincte: a trimite și a purcede, deci și în privința aceasta greșesc.

Intrebunțarea azimel la Sf. cuminecătură, ceea ce iarăși nu este adevărat, căci noi știm, că Mântuitorul a făcut cina de taină Joi seara și noi știm, că iudeii începeau a mânca azimă de Sâmbătă seara. Prin urmare și Mântuitorul nu a putut să întrebunțeze, sau este mai mult adevărat că a întrebunțat pâine dospită. Iar apoi noi de ce să nu facem așa cum a făcut însuși Mântuitorul?

Necăsătorii preoților, este iarăși o condițiune, care nu este impusă de biserică, căci nicăiri nu aflăm scris că preoții să nu se căsătorească. Iar apoi nu toți oamenii pot să-și înfrâneze poftele trușesti, prin urmare este mai mare păcat atunci când ai promis și vei călca această promisiune. Prin urmare și în privința aceasta, noi facem mai bine ca ei. Dovadă avem chiar în istorie: Papa Al. Borgea, avea copii, apoi ce făceau cel mai inferior? Cu timpul papii au luat în mâini puterea lumească, încât în secolul al XIV-lea ajunseseră la o putere lumească foarte mare, aruncând și puind împărații pe tronuri, după bunul lor plac. Puterea lor a început mai târziu apoi să scadă, fiindcă toată lumea, cu minte sănătoasă putea să observe abuzurile papilor. În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, papa se declară infalibil, adică că nu poate greși, ceea ce este însăși o greșeală colosală, căci și papa este om, iar apoi toți oamenii sunt supuși greșelii și păcatului.

Abuzurile papilor, a făcut pe Luther să purceadă la reformă, de unde au luat apoi exemplul alții și alții și de aici desmembrarea și desbinarea bisericii lui Hristos.

O mare gresală însă a lui Luther este aceea de a da Biblia în mâna oricărui credincios, spre a o explica. Aceasta este cauza principală că avem astăzi atâtea secte eretice. Nu a ținut seama de condițiile cari se cer, pentru a putea înțelege textul Sf. Scripturii. Mintea sănătoasă, purtare exemplară, pregătire specială, credință puternică, înclinație precum și deplina convingere că nu tot ce este scris în Sf. Carte poate explica căci atunci n'ar mai fi credință, ci știință se poate pătrunde cu mintea (rațiunea). De toate aceste lucruri ține seamă teologia, școală specială pentru pregătirea preoților.

Din cele expuse ar urma că nimeni dintre laici să nu cerceteze Sf. Scriptură. Nu! Am păcătui greu, dacă am spune acest lucru. Fiecare creștin poate să cerceteze, să citească în Sf. Scriptură, cu condiția, că dacă găsește vre-un loc unde ar avea vre-o nedumerire, să nu alerge la vecinul, ori la cutare sectar să-l lumineze, căci toți aceștia nu pot să explice Sf. Scriptură, neavând pregătire pentru aceasta, ci la biserică lui Hristos, la preot, care e chemat și are de datorie a lumina pe credincioși, și a propovădui adevărul. Iar dacă nici acesta n'ar ști, pentru că nu e imposibil, de datoria acestuia este să recurgă la înaltele fețe bisericesti, cari în cel mai scurt timp, vor clarifica chestiunea.

Numai neprocedând în felul acesta și nerespectând condițiunile mai sus notate, a luat naștere, cât și din cauza abuzurilor papale, în biserică de Apus o mulțime de secte, care de care mai depărtate de calea adevărată.

În decursul vremii, papii, numai pentru ca să se deosebească de noi au schimbat multe în biserică mai ales în ce privește forma și materia, timpul și cazul săvârșirii, cu un cuvânt la săvârșirea Sf. Taine. În apoi diferitele secte, cari la rândul lor, căutând să se deosebească și ele de biserică de Apus, din sânul căreia au ieșit, s'au depărtat cu totul de la calea adevărată, negând Sf. Taine (numai unele) precum și Sf. Tradițiune. În puținele taine pe care le primesc, caută să imiteze pe Mântuitorul (zic ei) neluând în seamă păcatele pe cari le comit. Așa de ex, avem taina Sf. Botez. Unii dintre ei o fac la 30 de ani, pentru că — zic ei — așa a făcut și Mântuitorul, uitând cuvintele Mântuitorului: „De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea intra în împărăția lui Dumnezeu.” Prin urmare, n'ar putea și căți nu mor, până la vârsta de 30 de ani. Au văzut mai apoi și ei greșala și au mai scăzut prin suma de 30, așa încât nu fac nici ei chiar ca Mântuitorul. Dar noi găsim în Sf. Scriptură că Sfinții Apostoli au botezat familiile întregi; apoi de unde ar putea ei afirma că în aceste familii n'au fost și copii.

O altă greșală a noastră, zic unele secte, este clișteirea și venerarea icoanelor și a Sf. Cruci, sub cuvânt că nu respectăm porunca 2 din decalog. În cazul acesta ei lasă lucrurile prea în pripă, prea orbiș, neținând seamă de situația păgânilor de pe vremea când au fost date aceste porunci și despre felul, cum noi venerăm aceste lucruri Sfinte. Nu vreau să fac distincție între felul păgânilor de a se închina și concepția greșită a lor despre Dumnezeu — și venerarea oamenilor, bine plăcuți lui Dumnezeu, trecuți astăzi în rândurile sfinților, — prin chipurile lor, — de către creștinii drept credincioși, cari îl țin deapururi în fața lor, pe perții celei mai sărăcuțe căscloare rugându-se lor, ca să mijlocească pentru ei înaltea Creatorului, să-l ajute și să-l lumineze în lucrările lor, căutând

să-l imite și să ia exemple din viața lor. E ca și chipul unui scump răposat al nostru, cărula îl purțăm și-l cinștim chipul, păstrându-l cu multă grijă, pentru simplul motiv, că ne-a fost un prieten sau o rudă apropiată și cărula nu-l putem și nu ne mai poate face nimic, pentru noi și pentru sufletele noastre.

Iar cinșirea sf. Crucii, este iarăși cât se poate de frecventă și răspândită între creștinii. Cum să nu fie sfântă, când a curs pe ea Sângele Domnului? Creștinii dela început și până astăzi o socoteau și o socotesc ca și armă contra diavolului. Apostolul Pavel zice: Iar cuvântul cruce, nebunie este celor peritori, iară nouă celor ce credem este o putere a lui Dumnezeu.

Revenind la subiect (la titlu), urmează ca secțiunile și toate celelalte biserici rătăcite să ne aducă argumente Biblice, spre a susține greșelile lor și a ne convinge pe noi, ori documente istorice, în care să ne arate că noi am fi exclus, sau adăugat ceva la ceea ce Mântuitorul ne-a lăsat. Dacă toate acestea nu le vor putea aduce la îndeplinire, urmează că biserica și credința noastră este cea mai veche, avându-și obârșla și începutul chiar dela Mântuitorul și dela Știi săli Apostoli și prin urmare este singura credință creștină adevărată și fiind adevărată, este unica și cea mai dreaptă cale care duce la mântuire, iar apoi rămâne la noi să știm ce e de făcut.

Un singur lucru însă rămâne nelămurit anume: Dacă biserica ortodoxă este unica care duce la mântuire, ne întrebăm: Oare creștinii, credincioșii al altor biserici se pot mântui? Da se pot, în cazul, când din ignoranță nu cunosc adevărul sau li s'au explicat greșit, dar dacă li s'a explicat și văd adevărul și totuși nu se întorc se osândesc, după cum zice Mântuitorul: „Dacă n'aș fi grăit lor, păcat n'ar avea, dar am grăit lor, deci păcat au.” Iar pentru a înțelege subiectul lucrării, trebuie să-l înțelegem în felul următor „Creștinul care merge pe calea adevărată — precum și noi, cari avem fericirea de a ne adăpa din izvoarele binefăcătoare ale ei — are deplina convicție, că numai această cale duce sigur și drept spre mântuire, sau cu alte cuvinte aceasta este calea dreaptă pe care călătorind dobândești viața de vecl.

I. Haldugău

elev cl. VII normală Arad.

Activitatea cercului religios Almaș.

Cercul religios Almaș prot. Gurahonț în anul 1935 a desfășurat activitatea în următoarele comune:

In comuna Dieci. În ziua de 30 Iunie s'a săvârșit sf. Liturghie în sobor de către preoții: A. Giurgiu, I. Popoviciu, N. Toma, E. Tomșa, I. Iancu

și Gh. Cereanț. La priceasnă a predicat pr. Gh. Cereanț despre chemarea lui Iisus. La orele 3 d. m. — la cererea credincioșilor — s'a săvârșit taina sf. maslu. După sf. maslu a urmat deschiderea conferinței de către pr. A. Giurgiu preș. prin cuvinte frumoase, vorbind despre puterea rugăciunii. Păr. E. Tomșa a ținut conferință despre Ispită. Intreg serviciul a făcut impresie foarte bună asupra credincioșilor.

In comuna Rădești. În ziua de 28 Iulie s'a săvârșit sf. Liturghie în sobor de către preoții cercului. Pe lângă aceștia a mai luat parte ca oaspe neobositul apostol misionar pr. I. Tomșa din Lupești. La priceasnă a vorbit cu adevărată vervă oratorică pr. I. Tomșa despre credință. Răspunsurile liturgice au fost date de către corul bisericesc din Almaș, condus de inv. F. Deșcău precum și de fanfara bisericească ortodoxă din Almaș. La cererea credincioșilor s'a săvârșit taina sf. maslu pentru bolnavii din comună. La orele 3 d. m. s'a săvârșit vecernie, la care au luat parte credincioși în număr multumitor, chiar și bapțiști. Preș. pr. A. Giurgiu a deschis ședința prin cuvinte alese și bine simțite. Corul bis. din Almaș a cântat priceasna „Lăudați”. Pr. A. Micluța a ținut conferință despre „Cui i-ae cuvine explicarea sf. Scripturi și importanța sf. Tradițiunii”, care a fost bine pregătită, lovind în secte în mod documentat. Fanfara a cântat aril pentru popor. Apoi păr. I. Tomșa a mulțămnit credincioșilor îndemnându-i la simțământul de credință față de Dumnezeu, la simțământul național față de neam și țară. Inv. dir. Ioan Ardeolu din Rădești mulțămnește prin cuvinte alese preoților pentru serviciile prestate față de credincioșii bisericii. Fanfara a cântat mai departe multe aril, prin cari a ridicat la un fast deosebit serbarea cercului religios, dând prilej de manifestare sufletească credincioșilor, rămânând pe deplin mulțămniți de o astfel de manifestare religioasă.

In comuna Cil. În ziua de 25 August s'a săvârșit sf. Liturghie în sobor de către preoții cercului. La priceasnă a predicat pr. A. Micluța despre dezastrul moral la care conduce înțelepciunea omenească lipsită de puterea religiei creștine. La dorința credincioșilor s'a săvârșit taina sf. maslu. Răspunsurile liturgice le-a cântat corul bisericesc din Almaș precum și Fanfara bisericească din Almaș. La orele 3 d. m. s'a ținut vecernie apoi preș. cercului a deschis conferința prin cuvinte potrivite despre puterea rugăciunii atingând și cazul minunii dela Maglavit. A urmat păr. E. Tomșa care a ținut conferință despre Biserică. După conferință Fanfara a cântat mai multe țarii românești. Apoi preș. a închis conferința mulțămniind preoților cari i-au dat ascultare desfășurând o vie activitate la trei cercuri religioase din acest an, a mulțămnit credincioșilor cari au luat parte la serbarea religioasă din Cil.

Cuvântare rostită către cercul parohial al Fr. Ort. Rom. din Arad-Grădiște la 7 Aprilie 1935.

Tinera noastră Asociație urmărește scopuri nobile, dar firește despre înfăptuiri nu putem vorbi încă până ce nu ne vom încheia de-abinelea.

Deocamdată ne mulțumim să Vă împărtășim, că idealul nostru este, ca în țara românească, cele 14 milioane de ortodocși toți să fie plasați, la moștile lor, la servicii, la fabrici, adică fiecare la locul său. Dorim ca toți să aibă vetrele lor calde, cu rost, o așezare fericită, o bunăstare.

Dar ca să putem îndeplini aceste deziderate, avem neapărată nevoie de ajutorul vostru scumpul frați și surori.

În primul loc vă cerem concursul moral de a vă înscrie ca membri în frăția ortodoxă română.

Fiecare să-și cîntărească singur starea sa socială și amăsurat ei, să poate înscrie ca membru ajutător cu o taxă anuală de 5 lei, sau membru activ cu 100 lei ori membru fondator cu 1000 Lei.

La sfârșitul ședinței noastre vom propune lista pentru Comitetul Cercului parohial Arad-Grădiște.

Până atunci fie-vui permis, să conturez mai de aproape scopurile Asociației noastre :

Asociația frăția ort. a contemplat, să readucă în viața noastră echilibrul din vremurile apuse, să pretindă dela părinți o conviețuire cinstită dela copii o ascultare și un respect față de cel mai bătrânul.

Frăția roagă și cere

1) dela grădini de copii și dela familii, ca și dela celelalte școli primare și secundare, o educație în conștiință cu învățăturile Domnului nostru Iisus Hristos.

2) dela bogați milă și îndurare pentru cei lipsiți și săraci 3) dela mic și dela mare o ascultare, cătră conducerea frăției ortodoxe.

Frăția ort. română nu se îmbracă în halna politică ea este o asociație exclusiv ortodoxă și, nici în halna unei singure categorii sau branșe sociale, ea va respecta, toate branșele și va îmbrățișa cu același căldură frățescă pe toți și toate ortodoxele, fără privire la forma sau uniforma ce-o poartă.

Frăția ort. română e fericită să constate, că parohia Arad-Grădiște are 436 familii ortodoxe cu 1200 suflete.

Frăția ort. se bucură din toată inima, când constată, că parohienii din Arad-Grădiște și-au clădit gospodăriile lor, casele lor în număr de 300 și dorște și celor ce până azi nu-și au vetrele lor, să le ajute Patronul nostru Domnul Iisus Hristos să și-le zidească, cât mai curând.

Nu obiceiuri și datini strămoșești, nu evlavie, nu smerențe, nu curățenle sufletească, nu temere de Dumnezeu.

În schimb am aflat obiceiuri străine, șmecherii blăstemații la toată cotitura, birțuri tot la a 2 a casă ispite și desfrâu, la cinema, ba uneori și la teatru.

De aceea vă avertizăm din vreme, să alegeți locul de distracții, până ce nu-l târzii.

De altcum dacă dați ascultare invităților desinteresate ale preotului făcute de pe amvon, care spre fericirea voastră a tuturor, vă este adevărat părinte, măcar că e încă tânăr de ani, aveți destule prilejuri de desfătare și distracții, la conferințe, serbări, date de odraslele voastre, concerte date de falnicul vostru cor, condus cu demnitate de dl Șerb.

Nu sunt bune, prea multele petreceri, căci nici ortodoxia noastră nu a instituit 6 sărbători. după o zi de lucru, ci o Duminică după 6 zile de lucru. Dar nici Duminica nu are rostul de desfătare, ci de odihnă. Desfătările și petrecerile sunt orânduite la praznicele mari cum bună oară la Crăciun Paști, Rusali, Sântă-Marie, deci 4 pe an.

Și să credeți fraților, că ajung, ca să nerămână timp și pentru alte preocupări ale tatălui.

Nu se mai poate plictisi omul nici la sate cu atât mai puțin la oraș. Nu căci în afară de predilecția citirii unei gazete care te pune în curent cu lumea, radio și gramofonul distrag pe om și în casa sa.

E prea mic Cartierul-Grădiște, ca să zic, că nu cunosc un singur frate ortodox, cărula să-l arză dorul de desfătări prea dese, nu, nici în tot Aradul, nu cred să fie, dar dacă totuși ar fi, atunci acela e pe drumul distrugerii sale sigure.

Nu pe aceste drumuri de rătăcirii dorim să vă vedem fraților, ci pe drumul fericirii vremelnice și vecinice.

Nu uitați viața curată a părinților voștri iubiți și creșteți-vă și voi odraslele voastre în aceeași atmosferă.

Jertfiți săptămânal 1 leu și tîmâlați Sâmbăta seara casa și viața voastră, spre a o feri de ori-ce vrăjmășie.

Nu lăpădați datinile bune ale părinților voștri întru Domnul adormiți sau înca în viață, cum ar fi postul, carele după afirmația unor distinși medici, servește spre subțierea sîngelui din organism.

Cum vă știți face darea de seamă față de șeful vostru de serviciu cu raport verbal sau în scris dat pe zile sau pe lună, faceți-vă mai vîrtos aceasta dare de seamă, dacă nu mai mult cel puțin odată sau de 2 ori pe an, față de supremul nostru Judecător Domnul Iisus Hristos, prin mărturisirea păcatelor voastre și cuminecare, care este cu mult mai mare și mai puternic, decât toți șefii noștri, și dela care am luat și viața și pâinea de toate zilele.

Frăția Ort. Română are în programul său de

activitate grija de viață religioasă morală, dar nu va închide ochii nici când va fi vorba despre bunăstarea fraților săi.

Pe măsura sprijinului ce-l va primi dela membri ei, ea își va mări și cadrul de mișcare cum o fac și francmazonii.

Ea va edita cărți potrivite pentru popor, va sprijini Corurile și Reuniunile de cântări, va ruga și în viitor, ca domnii învățători să cultive frumoasele noastre dulci strămoșești, ca steaua, pițărăitul și altele asemenea lor, cum sunt cântările sau ectenile din sfânta biserică. În Iordan, Invierea cea de obște, la aducerea sălcuțelor pentru Florii, Hristos a înviat ș. a.

Aceste ar fi staturile noastre frățești și acesta este și scopul veștili noastre la Domniavoastră.

Iulian Lucușa
director școlar

INFORMAȚIUNI

Pelerinaj uriaș la Maglavit. Cel mai copios pelerinaj din câte au avut loc până acum la Maglavit este cel organizat pentru zilele de 14 și 15 Septembrie c. Din toate părțile țării au sosit credincioși în valuri nesfârșite, ridicând numărul lor la vr'o 100.000, ceea ce constituie un record necunoscut la noi. S'a oficiat lângă troițe slujbe religioase impresionante de către un mare sobor de preoți, în frunte cu P. Sf. Episcop Vartolomeu al Râmnicului, care a rostit o predică înălțătoare despre credință și însemnătatea minunilor în viața creștinilor. La sfârșit a cuvântat, în graiul lui nemeșeșugit, și ciobanul Petrache Lupu, ascultat cu mare evlavie de către mii de pelerini.

Ziarele, ca și cei cari au fost acolo, vorbesc de cazuri nouă de miracole și vindecări, menite să confirme tot mai mult o revelație divină, atât de extraordinară și atât de binefăcătoare pentru renașterea religioasă a țării noastre.

125 cununii într'o zi. În ziua de 15 Septembrie, populația comunei Cislău, din județul Buzău, a avut bucuria de a lua parte la o nuntă, despre care se poate spune, că a fost o adevărată nuntă „ca'n povești”. În ziua sus numită s'a oficiat în acea comună căsătoria religioasă a 125 perechi, cari până aci trăiseră în concubinaj — adică în nelegiurie. La această nuntă a participat un public ales și numeros în frunte cu dl. Iustin Stăicescu, vice-președintele Camerei.

De notat e, că printre cele 125 de perechi, cari s'au unit în fața lui Dumnezeu, se găsește și moș Mihai Bana de 75 ani, care timp de 54 ani a trăit în nelegiurie cu soția sa.

Vindecăți la Maglavit. Femeia Marla Stanciu, din Brad, județul Hunedoara, a fost la Maglavit, ducând cu sine și pe doi copii ai săi, anume Petra de 3 ani și Gheorghe de 6 ani. Primul era mut de aproape un an, iar al doilea olog dela vârsta de 5 ani. Femeia, care s'a întors dela Maglavit, povestește că amândoi copiii i s'au vindecat complect.

Sfințire de biserică. Duminică înalte de amiază s'a făcut sfințirea bisericii ortodoxe române din comuna Stămora-Română județul Timiș Torontal. Serviciul religios a fost oficiat de către P. S. S. dr. Vasile Lăzărescu, episcopul Caransebeșului.

Copil furat de țigani. Un copil de 2 jum. ani fiul dnl. Ioan Sârghie din Câmpulung, a fost răpit din curtea școlii de niște țigani nomazi. În drum spre Capul satului, frizerul I. Kolber a salvat copilul din mâna unei țigănci. Cu toate cercetările, țigancă n'a putut fi prinsă, deoarece frizerul n'a mai putut recunoaște țigancă în rândurile țiganilor așezați pe malul Moldovei.

Și-a dat foc casei. Din cauza unor certuri familiare, Alexandru Dumitrescu din Craiova a luat o sticlă de gaz, a stropit stăpîni casei și i-a dat foc. Apoi s'a postit în mijlocul curții privind cum flăcările cuprind casa. Observând focul, vecinii au sărit în ajutor dar Alexandru Dumitrescu s'a înarmat cu un par și amenința pe oricine voia să între în curte. A fost anunțată poliția. Când polițistul a vult să între în curte a sărit asupra-i cu parul, strigând că va omori pe oricine vrea să stingă focul. A fost desarmat și fără voia lui focul a fost stins. Se crede că este nebun.

Ardeleni aduși din Argentina. Cu vaporul „Ing Vlasopol” au fost trimiși pentru repatriere de către Consulatul nostru din Buenos-Aires zece români transilvăneni. Aceștia rămânând în Argentina muritori de foame au cerut repatrierea. Înainte de coborâre cei zece repatriți au mulțumit d-lui N. Vlasopol, pentru bunăvoința ce le-a arătat-o aducându-i în țară din America fără nici un fel de plată.

Imbolnăviți de antrax. La spitalul din Oradea au fost aduși în stare gravă, bolnavi de antrax, trei sătenii din com. Licleu. În acea comună a mai murit și femeia Maria Bălaj, din cauza antraxului. Țăranul Ioan Bălaj a vândut carne din vaca sa, care era bolnavă de antrax. Soția sa a fost cea dintâi jertfă. Celalți trei bolnavi, se speră că vor fi salvați.

